

Et fattigt Hedesogn fik en Fællesgrav

Rejser et Minde over syv faldne Flyvere

TIRSDAG DEN 27. AUGUST er det to Aar, siden en engelsk Bombemaskine blev skudt ned af tyske Natjagere under Kamp over Herregaarden Clasonsborg, der ejes af den snart 80-aarige Direktør Lausen, tidligere Aarhus Oliefabrik. Bombemaskinen, en Lancaster, ramte Jorden som et flammende Baal. Syv omkom, fire Englændere, to Canadiere og en Australier.

Bag Kirkegaardsdiget

De ligger begravet bag Kampstensdiget paa Skarrild Kirkegaard, en lille vindblæst Mindelund for det vidtstrakte Hedesogns hedengangne Slægter. Et Stenkast borte ligger Sognets 800-aarige Kampstenskirk. Den er uden Taarn, for det er en fattig Egn, der ikke har Raad til at smykke sin Kirke, som den gerne vilde. Til Gengæld er Befolkningen flittig til at komme der. Det ses paa Graven ved Stendiget. Den er aldrig uden Blomster. Naar Egnens unge Piger og Koner om Søndagen hilser hinanden med et stumt Nik fra Kirkebænkene, er der altid en eller flere, der først har været omme ved de døde Flyvere med nogle friske Morgenfruer eller Valmuur fra Haven der hjemme.

Da den engelske Officer, der ledede

Eftersøgningen af forsvundne Flyvere i Danmark, kom til Skarrild, sagde han: — Hvis jeg ikke i Forvejen havde vidst, paa hvis Side Danmark kæmpede, saa véd jeg det nu. Saadan en velplejet Grav siger det stærkere end nok saa mange velmente Taler.

Det er sande Ord.

Et Minde rejses

Sognet har, fordi Sogneraadet skønnede, det var et Fællesønske, besluttet paa Toaarsdagen at rejse de syv Dræbte et Minde. Længe talte man frem og tilbage om, hvad det skulde være. Det blev til, at man bad Englænderne køre en Lancaster-Propel herop fra Tyskland. Propellen er kommet forlængst. Den er saa stor, at den dækker alle syv under sine Vinger. Mage til Mindesmærke er vist aldrig set.

Over Atlanten

Det bliver en stor Højtidsdag. Direktør Lausen, Clasonsborg, har inviteret de Dødes Paarørende til at overvære Afsløringen, og seks har svaret, at de kommer. Den ene, der blev Enke hin Augustaften for to Aar siden, kommer i Skymasteren helt ovre fra Canada. Over Graven vil Dannebrog hilse det engelske, det canadiske og det australske Flag, og i Kirken taler Sognepræst Kokkenborg og en engelsk Feltpræst fra Tyskland, der ledsages herop af den øverste Chef for Eftersøgningen af forsvundne Flyvere i Europa, Group-Captain Hawkins og Wing-Commander Brin sten. Ved Graven vil Sogneraadets Formand og Direktør Lausen tale. Men det, de faldne Flyveres Slægtninge især er kommet for at høre, vil de faa fortalt paa Tomandshaand. Sønnen paa Clasonsborg, Hr. Knud Lausen, kan berette, hvordan han og en Mand fra Gaarden fandt den sønderskudte Maskine i Marken og sørgede for, at Besætningen blev trukket frem af Ruinerne. Alle var døde.

En tysk Officer, der var kommet til Stede med nogle Soldater, gav Ordre til, at de skulde kastes i et Hul paa Marken, men herom vilde Direktør Lausen ikke høre Tale. Vi er her i Sognet vant til at give Folk en kristen Begravelse, erklærede han, hvorefter Tyskeren bøjede sig.

Saadan gik det til, at Beboerne i Kolt fik en Fællesgrav at passe — en Grav, hvortil der i mange Aar vil blive sendt kærlige Tanker over tre fjerne Have.

— Jeg skulde spørge fra Fruen, om ikke Fængselsinspektøren har en Pyroman for Tiden, for Fruen kan ikke faa Komfuret til at brænde?